

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Η Αθήνα γίνεται «σχολείο της Ελλάδας»

Η Αθήνα έμοιαζε με σχολείο, όπου σοφοί άνθρωποι συζητούσαν. Μεγάλη ανάπτυξη είχε το θέατρο, όπου παίζονταν τραγωδίες και κωμωδίες.

Στην Αθήνα τότε έζησαν σπουδαίοι άνθρωποι που ασχολήθηκαν με τα γράμματα. Η πόλη έμοιαζε με σχολείο. Έλληνες από κάθε περιοχή πήγαιναν στην Αθήνα να ακούσουν τους σοφούς να μιλάνε για σοβαρά θέματα και να διδάσκουν τους νέους.

Ο φιλόσοφος Σωκράτης σε διάφορα σημεία της πόλης έπιανε κουβέντα κάθε μέρα με τους απλούς ανθρώπους. Η ζωή, έλεγε, θα γίνει πιο καλή, αν οι άνθρωποι γίνουν δίκαιοι και τίμιοι.

Ο Ηρόδοτος καταγόταν από την Αλικαρνασό της Μ. Ασίας, έζησε όμως χρόνια στην Αθήνα. Ταξίδεψε σε πολλές χώρες, όπου είδε και άκουσε πολλά και περίεργα. Πιο πολύ όμως τον συγκίνησαν τα κατορθώματα των Ελλήνων εναντίον των Περσών. Όλα αυτά που του έκαναν εντύπωση θέλησε να τα γράψει. Αργότερα τον ονόμασαν «πατέρα της Ιστορίας». Ο Θουκυδίδης, ένας άλλος ιστορικός, έγραψε για τον Πελοποννησιακό πόλεμο, τις συγκρούσεις ανάμεσα στους Έλληνες. Παρ' όλο που οι συμπατριώτες του οι Αθηναίοι τον εξόρισαν, αυτός έγραψε χωρίς μίσος γι' αυτούς.

Την εποχή αυτή αναπτύχθηκε ιδιαίτερα το θέατρο. Τις παραστάσεις παρακολουθού-

1. Θέατρο της αρχαίας Αθήνας όπως σώζεται σήμερα.

σαν με πολύ ενδιαφέρον οι άνθρωποι. Για να μπορούν μάλιστα να βλέπουν περισσότεροι, διάλεξαν χώρους που είναι πολύ κοντά σε λόφο. Το λόφο αργότερα τον έσκαψαν και του έβαλαν καθίσματα από πέτρα. Οι Έλληνες αγαπούσαν το θέατρο και πίστευαν ότι όποιος παρακολουθεί παραστάσεις μαθαίνει καινούρια πράγματα και ωφελείται. Τα έργα που παίζονταν, όταν ήταν σοβαρά και θλιβερά, τα ονόμαζαν τραγωδίες. Όταν ήταν χαρούμενα κι έκαναν τους ανθρώπους να σκάνε στα γέλια, τα ονόμαζαν κωμωδίες. Στα θέατρα αυτά έπαιζαν έργα του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Ευριπίδη, του Αριστοφάνη και άλλων.

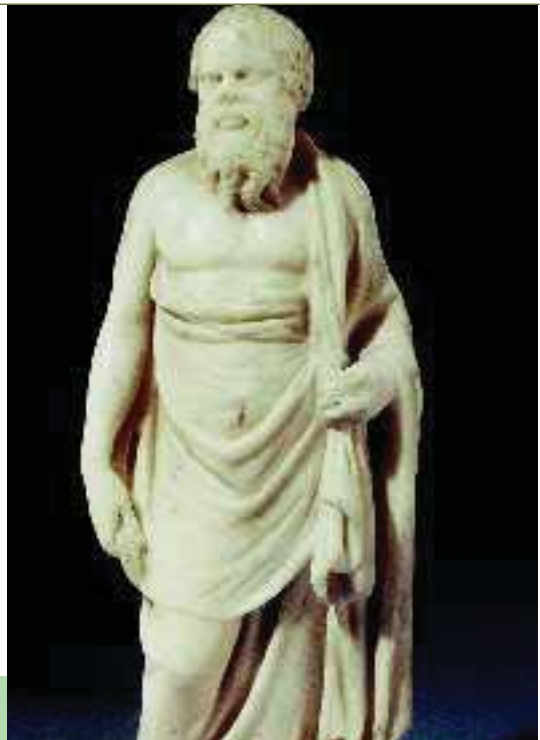
παράθεμα 1 **Σωκράτης, ένας σπουδαίος άνθρωπος και δάσκαλος**

Ο Σωκράτης ήταν πολύ ευσεβής. Δεν έκανε τίποτε χωρίς τη θέληση των θεών.

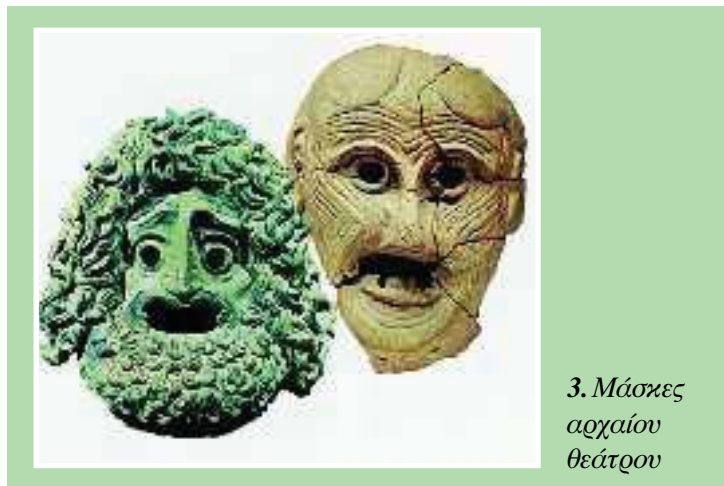
Ήταν τόσο δίκαιος που δεν έβλαπτε κανένα. Αντίθετα ωφελούσε όλους εκείνους που ήταν στην πνευματική του συντροφιά. Διάλεγε πάντοτε το σωστό και το ωφέλιμο παρά το ευχάριστο και δεν έκανε ποτέ σφάλματα. Βοηθούσε τους ανθρώπους να καταλαβαίνουν τα λάθη τους και τους παρακινούσε να μορφώνονται και να γίνονται σωστοί άνθρωποι. Πρέπει να ήταν ένας άριστος και ευτυχισμένος άνθρωπος.

Ξενοφώντας, Απομνημονεύματα (διασκευή)

2. Ο φιλόσοφος Σωκράτης (Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο)

παράθεμα 2 **Ο Αριστοφάνης μιλάει για τα πουλιά**

3. Μάσκες αρχαίου θεάτρου

«Καλότυχο το γένος των πουλιών που το χειμώνα δε χρειάζονται κάπες, μα έχουν τα φτερά τους κι ούτε τα καίνε οι λαμπερές ζεστές ακτίνες του καλοκαιριού, μα κατοικούνε στ' ανθισμένα λιβάδια μες στις φυλλωσιές, όταν ο τζίτζικας ο εξαίσιος, τρελός από τον ήλιο, τραγουδάει στις ζέστες του μεσημεριού».

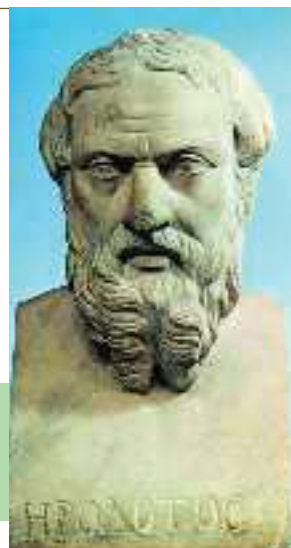
Αριστοφάνης, Όρνιθες (διασκευή)

παράθεμα 3 **Θουκυδίδης ο Αθηναίος**

Ο Θουκυδίδης ο Αθηναίος έγραψε για τον πόλεμο των Πελοποννησίων και των Αθηναίων από τη στιγμή που άρχισε. Ο Θουκυδίδης πίστευε ότι ο πόλεμος αυτός θα γίνει μεγάλος και θα είναι ο πιο σημαντικός απ' όλους τους προηγούμενους. Το συμπέρασμα αυτό το έβγαλε από το ότι οι δύο αντίπαλοι ήταν δυνατοί έχοντας μαζί τους τους μισούς Έλληνες ο καθένας.

Θουκυδίδης, *Ιστορία, 1* (διασκευή)

4. Ο Ηρόδοτος (Ν. Υόρκη, Μητροπολιτικό Μουσείο). *Αν δεν υπήρχε ο Ηρόδοτος, θα ξέραμε πολύ λίγα για τα κατορθώματα των Ελλήνων στους Περσικούς πολέμους.*

1. Γνωρίζεις αν σήμερα παίζονται αρχαίες κωμωδίες και τραγωδίες; Πού γίνεται αυτό;
2. Γιατί, κατά τη γνώμη σου, η Αθήνα ονομάστηκε «σχολείο της Ελλάδας»;

Ας δούμε τι μάθαμε

Ο «ΧΡΥΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ» (5ος ΑΙΩΝΑΣ π.Χ.)

Μετά την αναχώρηση των Περσών, οι Έλληνες δημιουργούν την Αθηναϊκή συμμαχία και συνεχίζουν τον πόλεμο εναντίον τους. Η Αθήνα γίνεται πνευματικό κέντρο των Ελλήνων και το δημοκρατικό της πολίτευμα σταθεροποιείται. Η Ακρόπολη στολίζεται με λαμπρά, αξεπέραστα έργα. Η εποχή του Περικλή έμεινε γνωστή ως «χρυσός αιώνας».